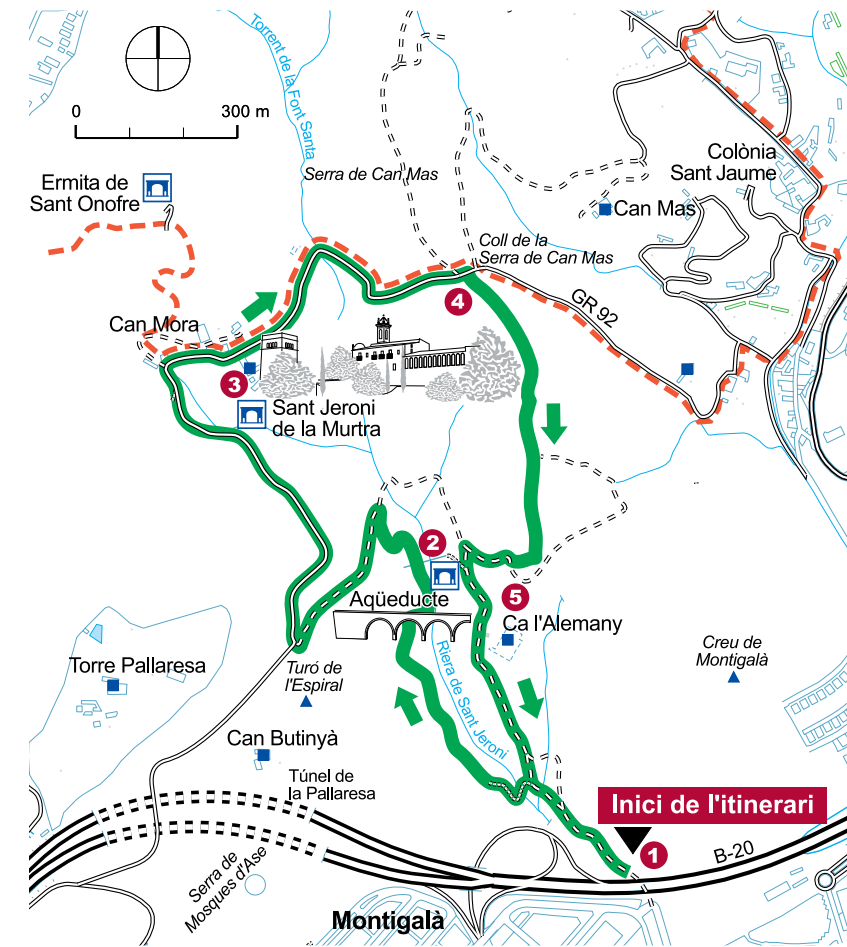

Accés

Inici de l'itinerari: darrera del polígon de Montigalà, carrer de Sant Jeroni, a sota del viaducte de la B-20. Badalona

En cotxe

Autopista B-20, sortida 20

En transport públic

Autobús

Línies B22, B19, BD2, 800.

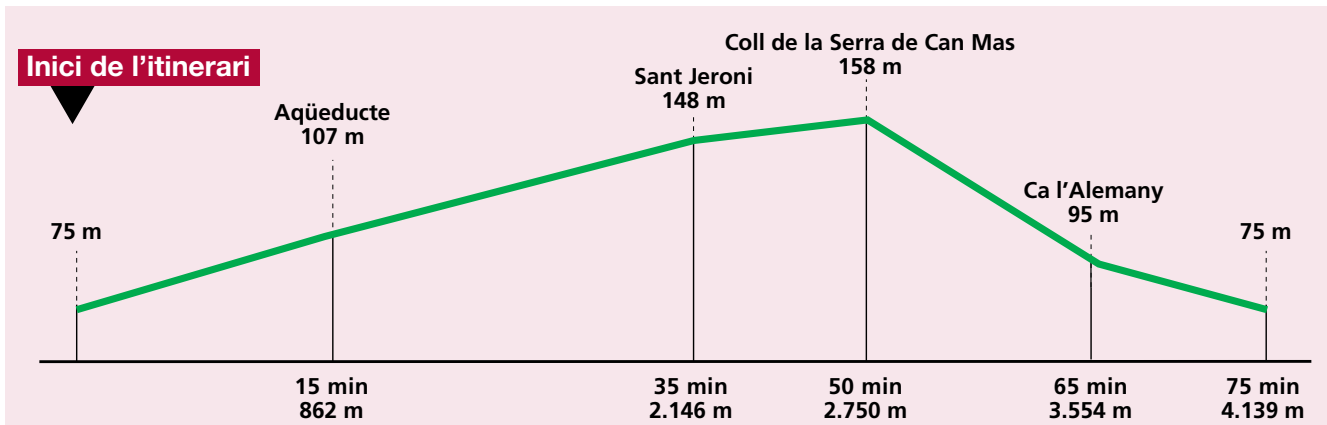
Metro

Línia 1 estació Fondo: enllaç bus.

Tren

Estació de Badalona: enllaç bus.

Al codi QR trobareu més informació sobre aquesta excursió.

Equipaments i serveis més propers

Oficina del Parc de la Serralada de Marina La Conreria

Carretera B-500, km 6
08391 Tiana
Tel. 933 956 336 i 933 956 768
Fax 933 956 770
A/e: p.smarina@diba.cat
Horari: de dilluns a divendres, de 9 a 14 h

Punt d'Informació El berenador de Can Ruti

Carretera de Badalona a Can Ruti (al costat de l'Hospital Germans Trias i Pujol, a peu de carretera)
08916 Badalona

Àrea d'esplai El berenador de Can Ruti

Carretera de Badalona a Can Ruti (al costat de l'Hospital Germans Trias i Pujol, a peu de carretera)
08916 Badalona

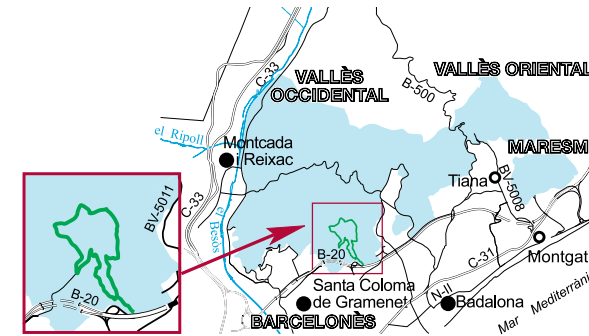
Punt d'Informació de la font de l'Alzina

Camí de la Font de l'Alzina s/n
08924 Santa Coloma de Gramenet

Escola de Natura Angeleta Ferrer

Can Miravitges
Pomar de Dalt, 16
08915 Badalona
Tel. 933 950 105
A/e: escoladenatura@badalona.cat
<http://www.badalona.cat/mediambient>

Consulteu-ne els horaris a: www.diba.cat/parcsn

 Distància: 4.139 m

 Durada: 1 hora i 15 minuts

 Excursió a peu de dificultat baixa que transcorre per corriols i pistes del parc. L'itinerari és senyalitzat com a sender local (blanc sobre verd, SL-C 144).

 És aconsellable portar aigua. Uns prismàtics ens permetran observar millor la fauna i gaudir de les bones panoràmiques. No llenceu deixalles ni arrenqueu cap mena de planta i procureu no destorbar la fauna.

 112 emergències

Parcs de Catalunya

Xarxa de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona

Parc del Castell de Montesquiu, Espai Natural de les Guilleries-Savassona, Parc Natural del Montseny, Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, Parc del Montnegre i el Corredor, Parc de la Serralada Litoral, Parc de la Serralada de Marina, Parc Natural de la Serra de Collserola, Parc Agrari del Baix Llobregat, Parc del Garraf, Parc d'Olèrdola, Parc del Foix.

Diputació de Barcelona | Àrea de Territori i Sostenibilitat

Espais Naturals i Medi Ambient
Gerència de Serveis d'Espais Naturals
Comte d'Urgell, 187. 08036 Barcelona
Tel. 934 022 428
xarxaparc@diba.cat · www.diba.cat/parcsn

Diputació de Barcelona

Xarxa de Parcs Naturals

Gabinet de Premsa i Comunicació. Text i fotografies: Fernando Carceller. Fotografies: Arxiu XPN. Dibuixos: Roser Cisa. DL B. 8171-2013. Imprès en paper ecològic

Aquesta és una caminada curta, tranquil·la i amb poc desnivell, que ens porta a conèixer la vall de Betlem, també coneguda com la vall de Poià (antic nom de

la vil·la romana) o vall de Sant Jeroni de la Murtra, on podrem gaudir dels valors naturals i paisatgístics d'una de les poques valls sense urbanitzar del Barcelonès, així com conèixer una part de l'important patrimoni cultural de la Serralada de Marina.

L'itinerari comença al final del carrer de Sant Jeroni de la Murtra de Badalona. Un cop hem passat per sota el viaducte de la B-20, s'obre la vall i trobem la fita d'inici.

Pocs metres més enllà de l'inici de la passejada **1**, podem pujar opcionalment al turó de la Creu de Montigalà, on gaudirem d'una visió panoràmica del recorregut i contemplarem, al fons, l'antic delta del Besòs i el pla de Barcelona.

L'itinerari continua per la pista que discorre pel marge esquerre de la riera. A uns 200 metres de l'inici, arribarem a un encreuament de camins; agafem a mà esquerra un corriol que creua la riera, envoltat d'un alzinar amb bardisses. Seguim les fites fins a arribar a l'aqüeducte **2** de final del segle XIX, exemple de l'enginyeria hidràulica que servia per portar aigua des de Dosrius fins a Barcelona.

Aquest és un bon punt per observar un dels millors alocars del Barcelonès, i, a la primavera, una de les nostres papallones més boniques, la papallona del lligabosc.

La riera de la vall de Sant Jeroni

L'alloc, arbust de la família de les verbenàcies, amida d'un a tres metres d'alçada, tot i que en determinades condicions pot arribar als deu metres. Té les branques flexuoses i les fulles oposades, amb el pecíol llarg, palmades i formades per 5 o 7 folíols lanceolats amb el marge serrat. Les flors, d'un blau lilós, es reuneixen en llargues i estretes espigues molt flairoses i vistoses a l'estiu; el fruit és petit, esfèric i de color negre. A l'alloc se li atribueixen propietats medicinals diverses, entre elles la diürètica i l'antiespasmòdica.

Tot passejant per les nostres rieres podem comprovar que cada cop és més difícil trobar alocs. Una de les causes és el canvi d'usos del sòl, amb la implantació d'indústries, urbanitzacions, carreteres, etc., que han accelerat la degradació d'aquesta comunitat i afavorit l'expansió d'espècies invasores, com ara la canya.

Creuem sota l'aqüeducte i seguim les fites fins arribar a un trencall on agafem la pista de l'esquerra per una pujada suau fins a la cadena de la cruïlla amb el camí de Sant Jeroni de la Murtra. A la dreta, i al cap de pocs minuts de caminar, trobem una creu de terme. Des d'aquest punt, si fem un cop d'ull a la vall, podem veure, durant el dia, les garses i, amb una mica de sort, el cucut reial i, al vespre, podem escoltar el mussol. A l'esquerra de la pista veiem les runes de l'ermita de la Miranda. Continuem caminant i, abans d'entrar al monestir, gaudirem de l'ombra d'un magnífic alzinar i una pineda que voreja el camí, on el cant de les mallerengues o els crits del gaig ens poden fer companyia. Amb una mica de sort, també podem veure algun esquiol. Uns quants metres més enllà trobem la font del Lleó, restaurada fa poc, on aprofitarem per descansar i recuperar forces.

Monestir de Sant Jeroni de la Murtra

Sant Jeroni de la Murtra **3** és un antic monestir d'estil gòtic situat en un indret aïllat de la vall de Betlem, a la Serralada de Marina. Va ser fundat l'any 1416 pel mercader barceloní Bertran Nicolau i va gaudir de la protecció dels reis d'Aragó. Coincidint amb el seu moment de màxima esplendor, els Reis Catòlics hi van rebre Cristòfol Colom després del seu primer viatge a Amèrica, el 1493. Va anar creixent durant el segle XVI i després es va anar mantenint fins a la desamortització de 1835, quan passà a mans de particulars. Des del 1971, la Murtra és un lloc de repòs en solitud i de silenci, obert a tothom. L'Associació d'Amics de Sant Jeroni de la Murtra dona suport a l'àmbit de repòs creat per la senyora Francesca Güell. El monestir està catalogat com a bé cultural d'interès nacional (BCIN) i s'hi poden fer visites guiades.

Un cop hem deixat el recinte del monestir, prenem el camí que coincideix amb el GR 92 i, pocs metres més enllà, enfilem una pujada una mica costeruda. En arribar al coll de la Serra de Can Mas **4** podem

contemplar una panoràmica de la vall, des del mar fins al serrat de les Ermites, que deu el seu nom a la presència de les ermites dedicades a Sant Onofre (s. XV) i Sant Climent (s. XVII).

Serra de Can Mas

La vall de Sant Jeroni va estar conreada des de l'època dels romans fins ben entrats els anys setanta del segle XX. Una prova de la seva importància són els cellers que encara es conserven al monestir. A tota la vall es poden endevinar restes d'activitat agrícola, ja sigui per les formes del terreny que ens recorden antigues feixes o per la presència de peus de garrofers, ametllers i ceps.

Un mosaic de formacions vegetals configura el paisatge de la vall: garrigues a les carenes, pinedes de pi piner als vessants, matollars d'albada i ginesta a la plana, restes dels boscos d'alzines i roures amb bardisses que arriben fins a la riera i prats secs d'albellatge que ocupen les antigues feixes de conreus. Aquest hàbitat té un gran interès ecològic pels ortòpters, ja que hi abunda el saltamartí de l'albellatge, espècie catalogada com a vulnerable en el llistat vermell dels invertebrats de Catalunya, que és freqüent als prats sabanoides, de distribució disjunta a l'Àfrica subsahariana i a punts del litoral mediterrani.

Des del collet, a mà dreta, enfilem un corriol que careneja en direcció al turó de la creu de Montigalà. En pocs minuts arribem a una esplanada on s'ajunten diversos camins; al vessant nord hi ha uns blocs de granit que ens serveixen com a mirador de la vall de Canyet i que conserva vestigis de l'activitat agrària a Badalona. Entremig d'algunes masies, com ara Can Ferrater i Torre Codina, observem camps destinats a l'horta, la vinya i la planta ornamental.

Seguint el mateix corriol, i després d'arribar a la pista, agafem el trencall de la dreta, que ens condueix fins a les runes de la masia de Ca l'Alemany.

Ca l'Alemany

Ca l'Alemany **5** són les restes d'una gran masia del segle XV amb reformes i ampliacions posteriors, fins a convertir-se en una gran casa senyorial de tipus italià al segle XVIII. Encara és visible una gran bassa quadrada i voltada d'una galeria d'arcs de mig punt, fets amb totxana, que sembla que eren un antic safareig.

Prop de la casa s'han fet excavacions que han donat llum a l'existència d'una vil·la romana de caire rural. Les masies d'aquesta zona són molt freqüent que tinguin l'inici d'explotació en temps molt antics.

Tot deixant a l'esquerra les restes de la masia, agafem el camí que discorre pel marge esquerre de la riera i en pocs minuts arribem al punt on hem començat el recorregut.